

[Palle Simonsen]

er den varige hjælp. Jeg synes egentlig, ministeren lidt indirekte selv svarede på det med nødsituationen, idet ministeren sagde, at der sådan set allerede i bistandsloven lå en definition af nødsituationen. Hvis forslaget teknisk kan udformes på en bedre måde, så det følger bistandsloven som helhed, så er forskellen på vores forslag og de eksisterende regler alene den, at man i disse situationer kun kan tilmåles varig hjælp – det er den lavere sats, det drejer sig om – og så behøver man ikke fra fru Inge Fischer Møllers side og andres side at tillægge os en lang række uædle motiver, som der ikke er noget grundlag for overhovedet.

Fru Inge Fischer Møller taler om retfærdighed og nævner en artikel, jeg har skrevet i Aktuelt. Nu har jeg den desværre ikke ved hånden, men jeg er da helt sikker på, at den er citeret rigtig. Jeg tror, problemet er, at vi har en forskellig opfattelse af retfærdighedsbegrebet. For os er der tale om, hvordan disse ting bliver vurderet af befolkningen som helhed. Det sagde jeg i artiklen i Aktuelt, og det har jeg sagt andre steder. Der er jo også andre mennesker i samfundet, der er i vanskeligheder, end dem, der bliver ramt af en kollektiv arbejdsstrid. Der er andre mennesker, der har dårlig økonomi, og det kan være meget svært for købmanden, for håndværkeren og for mange andre at forstå, at man, når man går ud i det vovespil, som en arbejdsstrid er, skal have mulighed for at få en hjælp under en eller anden form fra bistandskontoret. Det er meget svært at forstå.

Jeg tror, fru Inge Fischer Møller og i øvrigt også socialministeren ville gøre klogt i ligesom at prøve at se på: hvad drejer det her sig egentlig om? Det er et spørgsmål om at klargøre nogle regler; det er ikke et spørgsmål om at føre nogle ting tilbage til oldtiden, det er ikke et spørgsmål om at være asocial. Hvis vi ikke fjerner de vanskeligheder omkring bistandsloven, som kan medføre, at folk i større tal efterhånden ikke vil acceptere en bred social lovgivning, så er det sidste værre end det første. Derfor kæmper vi måske i virkeligheden mere for et fornuftigt socialt system end dem, der bare sætter kikkerten for det blinde øje og siger: det kan der overhovedet ikke ændres på, for det går imod principperne i bistandsloven.

Da denne tankegang første gang var til behandling i folketinget, var det en meget

blandet modtagelse, forslaget fik. Nu er vi faktisk nået op på, at der er 5 partier og dermed et ikke ubetydeligt antal mandater, der står bag. Det kunne jo godt være, at man fra regeringens side og fra socialdemokratiets side skulle lytte lidt og lade være med at skyde os uædle motiver i skoene.

**Inge Fischer Møller (S):**

Det er jo en ret alvorlig sag, der her er tale om, men jeg synes, hr. Palle Simonsens svar bar lidt præg af den gamle læresætning: her er argumenterne svage, så her skal du hæve stemmen.

Socialministeren og socialdemokratiet har ikke sat kikkerten for det blinde øje. Vi har taget konsekvensen af de ønsker, der var i befolkningen, og gennem udsendelse af et cirkulære skærpet de regler, der gælder for tilbagebetalingspligt i forbindelse med den hjælp, der bliver udbetalt til mennesker, som er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid. Hr. Palle Simonsen kender sikkert også godt indholdet af det cirkulære.

Det kan godt være, at jeg har misforstået noget, men jeg nævnte ikke navnet Preben Møller Hansen heroppefra. Jeg sagde en forbundsformand. Måske har jeg sammenkædet det med en anden situation, men jeg vil godt fralægge mig ansvaret, jeg har ikke nævnt navnet.

Jeg vil godt spørge, om hr. Palle Simonsen ikke lider lidt af forfølgelsesvanvid. Det er næsten ligegyldigt, hvornår vi diskuterer, så undskylder hr. Palle Simonsen sig med at sige: nu bliver vi kaldt for reaktionære eller asociale. Jeg har aldrig sagt, at hr. Palle Simonsen eller det konservative folkeparti var asocialt eller reaktionært – heller ikke selv om jeg har lyst til det. Jeg vil gerne citere den artikel, jeg nævnte at hr. Palle Simonsen havde skrevet, og citatet er korrekt. Den 17. maj – undskyld, det er et citat her fra folketingssalen – sagde hr. Palle Simonsen, at man jo sagtens kunne afvise sagen som værende udtryk for en reaktionær holdning. Her vil jeg godt understrege: det forslag, vi behandler, er reaktionært, men jeg vil bede hr. Palle Simonsen huske på, at det var ham selv, der lagde ordene i munden på mig.

Til slut skal jeg sige, det kan godt være forbundet med nogle vanskeligheder for et mindre parti at udarbejde et lovforslag, som